

Titel: Notes, [MTG] 125-1480

Citation: "Notes, [MTG] 125-1480", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_125-shoot-workidacc-1992_0005_125_MTG_1480/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Flaske glosarit 4/10 38

Empirisk, deduktiv, eksakt (objektiv og immanent), del af semiologi

3) Norm, visus, akt

Impulshens pæne, redpæne; generalisationspæne, pæne

2) Form, substants (arbitrære)

4) System - fuldt, paradigmatiske - synlagmatiske, paradigme - kede

5) Mutation, permutation, kommutation; funktion ('både-og' og 'enten-eller'); homoplan og heteroplan funktion

6) Storkæder, planer: indhold og udtryk

7) Taxemer, mutationskriteriel, sammenfald

Deduktivt system: (grundbegreber), definitioner (16), aksiomer (7), teoremer (3), principper.

Senere flere def'er.

Senere systematiske teori:

Fikl slags def'er: korreliske (deduktive)

operationelle (foreløbige, men dog strengt deduktive)

heimerske (som uden for deduktionerne fører til en vis foreløbig orientering)

reale (som udviser væsentlige eller typiske egenskaber, men ikke formalt definerede egenskaber ved ^{definitioner} ~~egenskaber~~)

ex.: norm og visus det varli & det uværl: heimerske (ikke engang real); det konstante og normen har større variationsbrede: real ^{elementel: heimers.}
- et sæt af muligheder: -

form og substants: real, heimerske, operationel

semiologi læren om tegnsystemer: real

glosser medtæktitel og relationer: heimerske

taxem: heimerske

indtryk, sproglig og bogstaver, indholdsbetydning, begreber, forestillinger: heimerske (ikke real)

system og foreløbige tegn, fork def'er; paradigme, kede som hele: operationel; mutation genstand.

Slagsene kan ikke altid holdes klart adskilt fra hinanden. Men den korreliske står for sig. Hvidt og ingen rent korreliske. Kertilvis nyttigt klage at vi def'er af de andre slags: Moustens dyft og farve. Derfor vigtigt at kende slagsene på forhånd.

plan, storkæde:
heimerske
(ikke real)

Flam glømt 4/10 38

2

Df I: Her findes form & nåbtaus. Skaltes som det her er stilt op (der her beup
fler mulig defysjoner) udledes de deduktivt af en indvikling af erkendelsen.
Sagttalee by anskuelse vilkaarligt valgte påvone.
Substansen er anskuelig, formen er sagttalelig.
Variante (enkeltlyd, enkeltting) er anskuelig, det konstante bag dem er sagttalelig.
nåmen = das ting an tih.

Kl. 10
apprehension
adhesion

Det enkelte sansindtryk er ingen erkendelse. Erkendelse forudsætter en bearbejdelse
af sansindtrykkene, og ^{subjektive} bliver kun til erkendelse ved at tilordnes en klasse af
sansindtryk. Indriver (bv. Petersen, lyden a, ordet "kat") og ^{klasse af sansindtryk} identifikation. Dette
er vilkaarligt opstillede, og opstillingen forbi indvikling, og det ka bli udvrt at
revidere opstillingen, saa snart vi har erkendt nåmenet. *)

Ved anskuelse forståes altsaa en indvikling bearbejdelse af sansindtryk
(realitet, kii givt beordt ved at indføre de forudsatte definitioner).

Ved sagttalee forståes en erkendelse af noget åanskuelig.

norm - form - nåmen

nåis - nåbtaus - faenomen

Dette (og de flg) begreber er ik blot semilogiske, endige blot lingv.
(Det gælder de flg 10 og flere andre defes)

*) Opstilling af ~~faenomen~~ sansindtrykkklasser med postuleret konstant er i sig selv
uden vsk. vardi. De beror paa den tankeensværdighed, der ligger i tingsaxiomet:
"Der findes konstante ting uden for tegnet, af hvilke tegnet er q." Af dette axiom
afledes bl. a. et theorem om, at personbegreberne (jeg, di, han ...) har en saadan tingsq.
(Theorem kan ha fkel form: relativ til abs xtaus. Vabs xtaus faas udværlighed/teoremeh.)
Da axiomet er en tankeensværd, guffindes det i de gnske koder.
(Ihviden om verdensanskuelse er en diskussion om axiomatikkens exaktbed.)

Flers glossik 4/10 38 → Der regnes kun med direkte funktion (fenomen og nomen, ikke variant og variant)

Df II; III-IV a. b. t. system & følger, jf. de herudt givne dfer af Df III, der næsten var konkluse.

række: jf. "lineær":

Df I mand, mandig; fenomenologisk og nomenologisk (skal forelses blot bruges af XIV)

hertil 4/10 38

Df VI

Df VIII begreberne funktiv, led og relat (rent abstrakt) (Quoptas strax under syntaksen)

Df IX hvim + III

Df X

Df XI den heteroplane ϕ = tegn ϕ 'en. Hermed er sagt, at ethvert nomenologisk faktum er et funktiv, (og et sådant axiom indgaaes.)

Df XIV Autonom: Man kan se hvilket. mfn: mf (man kan stå se hvilket; de er kplam)

faktiva er polyvalente, i: erken af et fakt fudal

erken af 1 l fl andre faktiva.

Auton. = et fl hvim erk med flere erken af et funktive antallet andre f, af hvilke det ik udgør en del.

Df XVI

akcent: modit (auton.)

~~heteroplant og heteroplant~~

vb.: domem

1 auton., 0 kplam-

lisaa konj. opt. ovf. konj.

pres: fut ovf. pres.

impf: p. def. ovf. pres.

Faste og enge modsat skiftende og afhængige af speciel struktur (kun princippet er fast og enge)

Ax I

Ax II

Ax IV

Ax VII betygnings exemplar.

Teoremet

Ketteles, i: VII: "mindre end 6."

her til 6/10 38
Tome.: Reduktionsprincippet indgaaer i økonomiprincippet, (Elementerne er kplam.)
Tas op igen under paradigmatikken og under teorien.
Grunden er, at man paa den maade faar det størst mnt. antal kater 5 af V
(mindst mnt. antal kater)

Fleem glosser 4/10 38

den syntagmatiske beskrivelse

Protaxemer = syntagmatiske stavelser af en vis (den laveste) grad, idvort definerede ved at deres permutation kan være funktion af en permutation i den anden storkæde. Plurim. & kenem. protaxemer.

Der findes nogle af højere grad, der idvort er definerede paa samme maade: pige|+ne | svøm|er, kone|~~er~~ | smakk|ede

Præglössier (kenier og plerier).

vedl.

x) Man maatte forlange dem, der har mindst abstraktion. Man kan ta forbeholdet: "Om protaxemer anerkendes kun stavelser, der indgår i paradigmer, hvis del ikke er konstant betede v hvor enkelt af de idvort erkendte stavelser".

Højere op findes lexemer: samme definition, men deres permutation er den samme permutation af en anden punkt:

han | kommer ; aqvo | sti! asky | aqvah ; je parle | parlé - je

vi er ik nord".

(Ordet "er flere fkl. lng.) Plurim. & kenem. lexemer.

(Realdef: den minimale frie enhed.)

Højere op findes lexier (deslignom protaxemerne og glossierne har kun heteroplan ϕ , aldrig lilleje homoplan ϕ .) Deres permutation er altid ϕ af en punkt i den anden storkæde, men aldrig blize af en punkt i den samme storkæde.

De laveste varer groft til "reklingsone", men om de varer til dem i endeh, vil afhænge af det enkelte sprogs "ordstillforhold". (Sp. hvis du kommer, er jeg glad. Solen skinner, lad os gaa en tur.)

uden mellemliggende
ord man
maa for lang
ret. xy

De højere varer groft til "perioder", "paragraffer", "kapitler", "bøger". Rent operationelle begreber og definitive begreber. Ikke opholde os hængt ved den syntagmat. led.